RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.724 van 16 juli 2003
in de zaak A. 124.102/X-11.047.

In zake : 1. Jacqueline de STRYCKER VRANCKEN,
2. Catherine de STRYCKER VRANCKEN,
3. Jacques de STRYCKER VRANCKEN,
4. Louis de STRYCKER VRANCKEN,
5. Paule JADOT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jacqueline de STRYCKER VRANCKEN, Catherine de STRYCKER VRANCKEN, Jacques de STRYCKER VRANCKEN, Louis de STRYCKER VRANCKEN en Paule JADOT, weduwe Jean-Louis de STRYCKER VRANCKEN op 18 juli 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 augustus 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij het beroep van Paul DE VOEGT wordt ingewilligd tegen het besluit van 14 februari 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een runderen-stal, een loods voor landbouwalaam, opslag van stro en hooi en een sleufsilo en voor de afbraak van een varkensstal op een terrein gelegen te Zandhoven, Bruggestraat 43, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 373a en 375g, en hem de gevraagde vergunning wordt verleend overeenkomstig de plannen en op voorwaarde dat alle gevels worden uitgevoerd in rood metselwerk;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 2002, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 13 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VERNAILLEN die, loco Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat T. LAMMAR, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Paul DE VOEGT op 14 juni 2000 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een runderenstal, een loods voor landbouwalaam, opslag van stro en hooi en een sleufsilo en voor de afbraak van een varkensstal op een terrein gelegen te Zandhoven, Bruggestraat 43, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 373 a en 375 g, palende aan verzoekers' eigendom; dat het bouwterrein volgens de bestemmings-voorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan Turnhout is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het tevens gedeeltelijk, met name in zover de aanvraag betrekking heeft op het perceel nr. 373 a, is gelegen binnen de grenzen van een bij ministerieel besluit van 5 mei 1994 gerangschikt landschap; dat artikel 2 van genoemd ministerieel besluit bepaalt dat het oprichten van een gebouw of constructie verboden is, maar dat het uitbreiden van de bestaande landbouwbedrijven toegelaten is mits schriftelijke en voorafgaande toestemming van Monumenten en Landschappen; dat zich binnen dit gerangschikt landschap tevens het Boutersemhof bevindt, waarvan de eerste vier verzoekers de naakte eigendom en de vijfde verzoekster het vruchtgebruik bezitten en dat ingevolge het ministerieel besluit van 22 april 1993 deel uitmaakt van een beschermd dorpsgezicht; dat de aanvraag beoogt een op het perceel nr. 375 g bestaande varkensstal af te breken en op dit perceel en het achterliggende perceel nr. 373 a nieuwe constructies op te richten, met

name een runderenstal (50,30 m op 23,30 m), een loods voor opslag van landbouwalaam, stro en hooi (30,30 m op 14,10 m) en een sleufsilo (50,30 m op 12,45 m), aansluitend op de bestaande te behouden gebouwen; dat Monumenten & Landschappen op 31 juli 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht over de aanvraag; dat dit advies is gemotiveerd als volgt :

> "De grens van het beschermd landschap werd vlak achter het landbouwbedrijf gelegd om het achterliggend gave open landschap zoveel mogelijk te vrijwaren. Het was echter niet de bedoeling om een verantwoorde uitbreiding van het landbouwbedrijf onmogelijk te maken. Om technische redenen werd de grens van het beschermd landschap op de perceelsgrens gelegd.
>
> De voorgestelde uitbreiding heeft slechts een beperkte invloed op de landschappelijke waarde van het gebied omdat de gebouwen zo geconcentreerd mogelijk ingeplant worden (na herorganisatie met sloping van bestaande gebouwen), waarbij zo min mogelijk het achtergelegen gave landschap ingenomen wordt. Aan de bestaande lineaire landschapselementen wordt niet geraakt.";

dat de afdeling Land op 7 augustus 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht om reden dat de nieuwe bedrijfsgebouwen worden opgericht aansluitend aan de bestaande gebouwen en zij zodoende er een fysisch geïntegreerd geheel mee vormen; dat tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 25 juni 2000 tot 24 juli 2000, drie bezwaarschriften worden ingediend, waaronder een door verzoekers; dat de gemachtigde ambtenaar op 6 februari 2001 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat hij in dit advies de bezwaren van verzoekers gedeeltelijk bijtreedt in zover de schending werd aangevoerd van artikel 11, 4.1., en 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, dat onder meer bepaalt dat gebouwen voor intensieve veeteelt slechts mogen worden opgericht op 300 m van woongebied, dat ingeval van uitbreiding deze afstandregel niet van toepassing is, maar dat het in casu niet om een uitbreiding gaat aangezien een bestaand melkveebedrijf wordt omgezet in een bedrijf voor intensieve veeteelt en dat de nieuwe bedrijfsgebouwen gelegen op slechts 200 m van woongebied niet kunnen worden toegestaan; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven bij besluit van 14 februari 2001 de gevraagde vergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de aanvrager op 28 februari 2001 beroep heeft ingesteld tegen dit weigeringsbesluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen; dat hij in zijn beroepsschrift aanvoert dat zijn bedrijf geen industrieel karakter heeft en dat het niet gaat om een nieuw bedrijf maar om een uitbreiding van een bestaand bedrijf; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven op 12 maart 2001 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de bestendige deputatie bij het bestreden besluit van 30 augustus 2001 het beroep heeft ingewilligd

en de vergunning heeft verleend onder de voorwaarde dat alle gevels worden uitgevoerd in rood metselwerk; dat de bestendige deputatie motiveert dat het gaat om de uitbreiding van een bestaand niet-industrieel bedrijf met het oog op de modernisering ervan, dat een afstand van 300 m tot woongebied derhalve niet is vereist, dat de uitvoering van de werken een opwaardering van het bedrijf en een vermindering van de geurhinder tot gevolg zal hebben, dat het groenscherm een passende integratie in de omgeving toelaat en dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht, maar dat metaalplaten voor de topgevels vanuit esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar zijn, en dat dienvolgens alle gevels dienen te worden uitgevoerd in rood metselwerk;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat

met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen aanvoeren de eerste vier naakte eigenaars te zijn in onverdeeldheid, en de vijfde vruchtgebruikster te zijn van het Boutersemhof en het omliggende domein, dat rechtreeks paalt aan het bouwterrein en van waarop zij een duidelijk zicht hebben vanop dat terrein, dat de vergunde inrichtingen zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dat de omvang ervan de schoonheidswaarde van het landschap ernstig zal aantasten, dat alle aandacht zal gaan naar de vergunde bouwwerken omwille van hun monumentale omvang, dat constructies van dergelijke omvang niet te verbergen zijn achter een groenscherm, en dat het opgelegde rood metselwerk evenmin zal volstaan; dat de verzoekende partijen vervolgens nog stellen wat volgt :

> "Verzoekers hebben vanaf hun eigendom uitzicht op de percelen waarop de vergunde inrichtingen zullen worden ingeplant. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal dan ook tot gevolg hebben dat het uitzicht ernstig zal worden aangetast. Het nadeel dat verzoekers ondervinden zal ernstig zijn.";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen hun nadeel toespitsen op de aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap en van hun uitzicht, dat dit argument enkel kan opgaan voor de vijfde verzoekende partij, die aldaar woonachtig is, dat wat het argument zelf betreft er geen ernstige aantasting is van de schoonheidswaarde van het landschap zoals wordt aangetoond in het advies van Monumenten en Landschappen, maar dat er hoogstens sprake kan zijn van een minieme aantasting, en dat wat de aantasting van het uitzicht betreft erop dient te worden gewezen dat de uitbreiding zo geconcentreerd mogelijk gebeurt bij de bestaande bebouwing en dat de aanleg van een groenscherm wordt opgelegd;

Overwegende dat de verzoekende partijen in het verzoekschrift tot schorsing als ernstig nadeel aanvoeren, enerzijds een aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap, en anderzijds een aantasting van het uitzicht; dat evenwel dient te worden vastgesteld dat de eerste vier verzoekende partijen niet woonachtig zijn op het Boutersemhof, maar de eerste twee te Kraainem, de derde te Lier, en de vierde te Sint-Pieters-Woluwe, dat hun hoedanigheid van naakte eigenaar alleen niet volstaat om te kunnen stellen dat de aangevoerde zichtschade in hunnen hoofde als een ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat daarenboven uit de gegevens van de

zaak blijkt dat de bij het bestreden besluit vergunde constructies deels in de plaats komen van een bestaande stal, die wordt gesloopt, en voor het overige onmiddellijk aansluiten bij de bestaande bebouwing, en er ruimtelijk bij aansluiten; dat gelet op de inplanting van de vergunde constructies en de afstand tot de door vijfde verzoekster bewoonde eigendom zoals deze blijkt uit de door haar neergelegde plannen en foto's, niet onmiddellijk aannemelijk is dat de aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap en van het uitzicht, bij gebreke aan nadere concrete elementen waaruit het tegendeel zou kunnen blijken, dermate groot is dat deze als een "ernstig" nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden beschouwd; dat de uiteenzetting in het verzoekschrift tot schorsing geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals vereist;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**